

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. Горна Оряховица, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на трети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Николова-Петрова

при участието на секретаря Милена Гр. Д.а
като разгледа докладваното от Красимира Ив. Николова-Петрова Гражданско дело № 20214120100175 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявени са искове с правно основание чл.415,ал.1 от ГПК във вр. чл.422,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., с адрес на управление : Франция, гр. Париж, бул. «Осман» № 1, представлявано от Л.Д. и Л.В., чрез «БНП Париба Пърсънъл Файненс» С.А., клон България, чрез процесуален представител : юрисконсулт Н.М., твърди в исковата си молба, че със съобщение по ч. гр. д. № 1674/2020 г. по описа на ГОРС на ищеца е предоставена възможност за предявяване на иск за установяване дължимостта на вземането, обективизирано в издадената по посоченото дело заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с оглед санкцията по чл.415 от ГПК, което поражда правен интерес за ищеца от предявяването на настоящия иск за установяване съществуването на изискуемо вземане.

Твърди, че вземането на ищеца се основава на договор за кредит № CREX-16565984, сключен на 27.11.2018г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ - като кредитор и С. М. К. - като кредитополучател, сключен за закупуването на стоки и услуги на изплащане, за срок от 24 месеца, обхващащ периода от сключване на договора до 20.12.2020г., съгласно погасителен план, включващ падежните дати на месечните погасителни вноски, размер на вноската и размер на оставащата главница. Сочи, че след сключване на договора сумата за

закупуване на стоки е била преведена по сметка на упълномощения търговски партньор. Счита, че извършването на плащането по посочения начин съставлява изпълнение на задължението на кредитора да предостави на кредитополучателя кредита, предмет на процесния договор, съставляващ плащане, извършено от името на кредитора и за сметка на кредитополучателя по дължимо и платимо вземане на горепосочения търговски партньор от кредитополучателя, което създава задължение за кредитополучателя да заплати на кредитора 24 месечните погасителни вноски, всяка в размер на 118.78 лв. Пояснява, че месечните погасителни вноски съставляват изплащане на главницата по кредита, ведно с надбавка, съставляваща печалба на кредитора (чл.2), като надбавката (възнаградителна лихва) се формира съобразно приложимите по договора ГЛП и ГПР. Заявява, че на основание на чл.1 във вр. чл.2 от договора, за ответника възниква задължението да погаси заема на 24 месечни вноски, всяка по 118.78 лв., като в чл.3 от договора е предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забава върху всяка погасителна вноска, а обезщетението за забава е равно на ОЛП, обявен от БНБ, в сила от 1 януари, съответно от 1 юли на текущата година, плюс 10%.

Твърди, че С. М. К. е преустановил редовното обслужване на стоковия потребителски кредит на 20.07.2019г., към която дата са били заплатени 6 броя погасителни вноски. Заявява, че на основание чл.3 от договора, вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, става изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в настоящия случай е 20.08.2019г., от която дата вземането е станало ликвидно и изискуемо в целия му размер. Посочва, че поради това кредиторът е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК в ГОРС за дължимите суми по договор за отпускане на потребителски кредит № CREX-16565984, както следва : сумата от 1 830.95 лева - главница; сумата от 307.09 лева - възнаградителна лихва за периода от 20.07.2019 г. до 20.12.2020 г.; сумата от 189.44 лв. - мораторна лихва за периода от 20.08.2019 г. до 12.10.2020 г.; законната лихва за забава от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за парично задължение по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, съществува вземане по договор CREX-16565984, обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч. гр. д. № 1674/2020г. по описа на ГОРС, а именно: 1 830.95 лв. - главница по договора за кредит, 307.09 лв. - възнаградителна лихва, 189.44 лв. - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.08.2019г. до 12.10.2020г., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане на вземането.

При условията на евентуалност, в случай, че така предявеният установителен иск бъде

отхвърлен поради ненадлежно обявена предсрочна изискуемост на вземането по кредита преди депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, моли съда да приеме, че е предявен осъдителен иск и да бъде прието, че същият има характер на волеизявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, чрез връчване на препис от същия на ответната страна.

Моли съда, в полза на ищеца да бъдат присъдени и направените по ч. гр. д. № 1674/2020 г. по описа на ГОРС разноски, както и разноските за настоящото съдебно производство. Посочва банкова сметка, по която ответникът може да плати присъдената сума : IB AN: BG ... SF, ...

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не се представлява. Депозира писмена молба, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт П.П., с която моли съда да разгледа делото в негово отсъствие. Поддържа исковата молба. Излага съображения. Моли съда да уважи предявените искове и да му присъди направените разноски в двете съдебни производства.

Ответникът С. М. К. с ЕГН *****, с адрес : град Г.О. ул..., призован чрез залепване на уведомление по реда на чл.47 от ГПК, не депозира писмен отговор на исковата молба.

В предоставения й срок по чл.131 от ГПК, адв. Ю.М. от ВТАК, назначена от съда за особен представител на ответника С. М. К. на основание чл.47,ал.6 от ГПК, депозира писмен отговор. Изцяло оспорва исковата претенция. Счита, че така предявените искове са неоснователни. Заявява, че процесният договор за потребителски кредит е недействителен. Счита, че договорът не отговаря на част от изискванията на чл.10,ал.1 от ЗПК, както и на изискванията на чл.11,ал.1,т.10 и т.12 от ЗПК. Сочи, че не е спазено изискването относно минимално допустимия размер на шрифта при изготвянето на договора, а именно - не по-малък от 12, като изискването на чл.10,ал.1 от ЗПК се отнася до всички елементи на договора, в случая договорът се състои от писмена разпоредителна за страните част, съдържаща волеизявления, „Параметри и Условия " , „Финансирани стоки и услуги" „Погасителен план" и Общи условия, поради което по отношение на всяка част трябва да са спазени цитираните законови изисквания. Твърди, че в договора е посочен ГПР като абсолютна процентна стойност, но липсва посочване на взетите предвид допускания, използвани при изчисляването му, каквото е изискването на чл.11,ал.1,т.10 от ЗПК и чл.19,ал.1 от ЗПК. Заявява, че в договора липсва конкретизация относно начина, по който е формиран посоченият 22,21 % на ГПР, което води и до неяснота относно включените в него компоненти, а това от своя страна е нарушение на основното изискване за сключване на договора по ясен и разбираем начин - чл.10,ал.1 от ЗПК. Посочва, че поясненията относно ГПР, дадени в ИМ, по никакъв начин не санират тези пропуски в договора, които по смисъла на ЗКП го правят недействителен. Заявява също, че в погасителния план се съдържа единствено информация относно падежните дати на всяка от вноските, размер на вноската и размер на оставащата главница, но липсва предоставяне на предвидената в чл.10,ал.1,т.12 от ЗПК информация. Счита, че съгласно разпоредбата на чл.22 от ЗПК сключеният договор за потребителски кредит е недействителен, тъй като не отговаря на част от изискванията на

чл.10,ал.1 от ЗПК, както и на изискванията на чл.11,ал.1,т.10 и т.12 ЗПК, с произтичащите от това последици, уредени в чл.23 от ЗПК.

На отделно основание, доколкото ищецът се позовава на настъпила предсрочна изискуемост, счита, че следва да бъде доказано наличие на предпоставките за обявяването на същата. Сочи, че вземането, предмет на заявлението по чл.410 от ГПК, трябва да е изискуемо към момента на депозиране на заявлението в съда, а това подлежи на доказване в хода на исковото производство, образувано по реда на чл. 422 от ГПК, тъй като за кредитора не съществува задължение да прилага доказателства към заявлението по чл.410 от ГПК за твърдяната предсрочна изискуемост на кредита. Заявява, че началният момент на изискуемостта на вземане по договор за потребителски кредит, макар и съдържащ договореност за настъпването на предсрочна изискуемост при неплащане на определени вноски, какъвто е настоящият случай, видно от т.3, изр. второ на договора, не настъпва автоматично, а е необходимо преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение кредиторът да е уведомил длъжника за обявяване предсрочната изискуемост на кредита (Решение № 123/09.11.2015 по дело № 2561/2014 на ВКС, ТК, II т.о.). Посочва, че от доказателствата към исковата молба се установява само една последна покана, за която няма данни изобщо изпратена ли е до длъжника и достигнала ли е до него, а освен това от текста на същата се установява, че тя касае договор CREX-16565984 от 04.01.2019г., а в исковата молба се сочи друга датата на договора. Сочи, че действително исковата молба може да има характер на волеизявление на кредитора, че счита кредита за предсрочно изискуем, и с връчването на препис от нея на ответника по иска предсрочната изискуемост се обявява на длъжника. Възражава, че в конкретния случай следва да се вземе предвид факта, че ответникът не се представлява лично или чрез упълномощен от него с негова воля и знание представител, а от особен представител, без самият ответник да е получил лично копие от исковата молба, съответно - без до него да е достигнало волеизявлението на кредитора за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Посочва, че представителната власт на особения представител спрямо отсъстващата страна произтича от акт на съда, с който той е назначен, като същата е ограничена /арг. чл.29,ал.5 от ГПК/ и особеният представител не притежава субективното право да приема волеизявления, свързани с промяна в материалното правоотношение между страните.

Счита предявените искове за неоснователни и недоказани. На първо място сочи, че в т.2 от „Условия по Договора“ е посочено, че месечната вноски, дължима според ищеца, е формирана от изплащаната на части главница, ведно „с надбавка, съставляваща печалбата на кредитора“, но едновременно с това в договора се съдържа друга клауза за начисляване на възнаградителна лихва в полза на кредитора, за която не е ясно в пълен или частичен размер е предявена и съединена с другите искиви претенции в ИМ. Счита, че е налице заобикаляне на правилата за предварително обявяване и договаряне на годишния лихвен процент, а оттам - нищожност на клаузата за възнаградителна лихва и печалба над размера на главницата. Твърди, че това е така, тъй като е налице договаряне на своеобразна допълнителна възнаградителна лихва, наречена „печалба“ на кредитора, като сборът от

двата компонента представлява неясно по размер процентно число на лихвата, което не може да се определи нито към сключване на договора от длъжника, нито сега по представените с ИМ доказателства.

Твърди, че няма данни по делото сумата, предмет на процесния договор, да е предоставена на „упълномощения търговски партньор“. Предвид това счита, че ищцовата претенция за главница, а поради акцесорния характер на претенциите за лихви - възнаградителни, мораторни и/или законна лихва, са неоснователни и недоказани. Оспорва факта, че изобщо е възникнало облигационно правоотношение между ищеца и ответника и относно извършени от ответника погасителни плащания.

По изложените съображения счита, че исковите претенции са неоснователни и моли съда предявените икове да бъдат отхвърлени изцяло, като неоснователни и недоказани по основание и размер.

В съдебно заседание, ответникът С. М. К., не се явява, не се представлява. Особенният процесуален представител – адв. Ю.М. от ВТАК, редовно призована, не се явява.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

Съдът е приел за безспорни по делото фактите, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., Франция, рег. № 542097902, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление град София, ж.к. “Младост 4”, Бизнес парк София, сгр. 14, представлявано от Д. Д. чрез пълномощника юрисконсулт Ц. Х. С., е депозирало на 28.10.2020г. пред ГОРС заявление по реда на чл.410 от ГПК; че е образувано ч. гр. дело № 1674/2020г., по което ГОРС е издал заповед за изпълнение на парично задължение № 264 от 29.10.2020г. в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, против С. М. К. с ЕГН *****, с която е задължил ответника да заплати на посоченото дружество следните суми, а именно: сумата от 1830,95 лв., представляваща дължима главница по договор за кредит за покупка на стоки или услуги № CREX-16565984/27.11.2018г.; сумата от 307,09 лв., представляваща възнаградителна лихва за времето от 20.07.2019 г. до 20.12.2020 г.; сумата от 189,44 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 20.08.2019 г. до 12.10.2020г.; – законната лихва върху главницата, считано от 28.10.2020г. до изплащане на вземането; сумата от 46,55 лв., представляваща разноски за платена държавна такса, както и сумата от 50 лв. – разноски за юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство. Безспорни са и фактите, че издадената заповед за изпълнение на парично задължение е връчена на длъжника по реда на чл.47 от ГПК – чрез залепване на уведомление на постоянния му и настоящ адрес.

Видно от приложените по делото заверени преписи от извлечение от основно вписване в търговския и фирмен регистър към 13.03.2018г. на Париж; нотификация за презгранично сливане от канцеларията на Търговския съд в Париж до Агенция по вписванията в Р. България от март 2018г., ведно с приложено писмо от канцеларията на Търговския съд в

Париж до Агенция по вписванията в Р. България, „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД има статут на „заличен търговец“ в Търговския регистър, считано от 24.04.2018г., като дружеството е преобразувано по реда на чл.265г от ТЗ чрез трансгранично вливане в едноличния собственик на капитала му „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А - Франция с номер в Търговски и фирмен регистър 542 097 902, при което съгласно чл.265о,ал.2 от ТЗ, с вписването на преобразуването се прекратява преобразуващото дружество, а правата и задълженията му преминават върху приемащото дружество.

Видно от приетите писмени доказателства : заверени преписи от договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX-16565984 оторизационен код а96таех от 27.11.2018г., условия по договора, съгласие за обработка на лични данни във връзка с искане за отпускане на кредит, или сключване и изпълнение на договор за потребителски кредит CREX-16565984, същите удостоверяват факти, че между ищеца „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.” Париж, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.”, клон България, и ответника С. М. К. с ЕГН ***** е сключен договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX-16565984 оторизационен код а96таех от 27.11.2018г. От процесния договор е видно, че кредиторът „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД се е задължил да предостави на кредитополучателя С. М. К. кредит в размер от 2299 лв. за закупуване на стоки – 1 брой смартфон APPLE iPhone XS 64GB Space Grey 4G + Smartphone на стойност 2299 лв., а кредитополучателят се е задължил да върне същия на кредитора при следните условия: размер на кредита 2299 лв., месечна погасителна вноска – 118,78 лв., брой погасителни вноски – 24 броя, обща стойност на плащанията – 2850,72 лв., ГПР – 22,21 %, лихвен процент – 20,22 %, като в договора е посочен погасителен план с първа падежна дата – 20.01.2019г., последна падежна дата – 24.12.2020г.

По делото е изготвена и приета СИЕ, видно от която на 27.11.2018г. на кредитополучателя С.К. е предоставен паричен кредит в размер на 2299 лв., чрез директно плащане на упълномощения търговски партньор „Плесио компютърс“ ЕАД, за което е съставена фактура на стойност 2299 лв. От заключението на СИЕ се установява, че за кредитополучателя по процесния договор са възникнали задължения за главница в размер на 2299 лв. и за договорна лихва в размер на 551,72 лв. Видно от заключението, по договор CREX-16565984 ответникът е извършил плащания в общ размер от 712,68 лв., с които кредиторът е приел за погасени 6 броя месечни вноски, като последното плащане по договора е извършено на 19.06.2019г., след което няма други плащания по кредита. От приетата СИЕ се установява също, че размерът на неплатената главница по процесния договор е 1830,95 лв., а размерът на неплатената договорна лихва е 307,09 лв. Съдът кредитира заключението на СИЕ като обосновано, обективно и неоспорено от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са установителни иски с правно основание чл.415,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, които са допустими. Предвид изложените по-горе факти,

съдът счита, че за ищеца действително е налице правен интерес от предявяване на настоящите иски за установяване съществуването на присъдените в негова полза парични вземания със Заповед № 264/29.10.2020г. по ч. гр. дело № 1674/2020г. по описа на ГОРС, връчена на длъжника по реда на чл.47 от ГПК, като исковите са предявени надлежно в срока по чл.415,ал.1 от ГПК.

Разгледани по същество, предявените установителни иски се явяват основателни, по изложените по-долу съображения.

Въз основа на приетите писмени доказателства - договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX-16565984 оторизационен код a96taex от 27.11.2018г., условия по договора, съгласие за обработка на лични данни във връзка с искане за отпускане на кредит, или сключване и изпълнение на договор за потребителски кредит CREX-16565984, както и от заключението на приетата СИЕ, се установяват изложените в исковата молба факти, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.” Париж, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.”, клон България, в качеството си на кредитор, и ответникът С. М. К. с ЕГН *****, в качеството си на кредитополучател, са се намирали в облигационно правоотношение, произтичащо от сключен на 27.11.2018г. договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, с № CREX-16565984 оторизационен код a96taex от 27.11.2018г. От цитираните по-горе писмени доказателства, както и от заключението на приетата СИЕ, безспорно се установява, че кредиторът „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.” Париж, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.”, клон България е изпълнил задълженията си, произтичащи от сключения между него и ответника договор за потребителски кредит, да предостави на кредитополучателя С.К. потребителски кредит за закупуване на посочената в договора стока – 1 брой смартфон APPLE iPhone XS 64GB Space Grey 4G + Smartphone, в размер от 2299 лв., като тази сума е преведена чрез директно плащане на упълномощения търговски партньор „Плесио компютърс“ ЕАД, от когото ответникът е закупил описаната стока. При тези факти, приетите по делото писмени доказателства и СИЕ обосновават извод, че за ответника действително е възникнало задължение, по силата на така сключения договор, с оглед писмено изразеното в процесния договор съгласие за това от ответника – кредитополучател, да върне предоставената му сума, заедно с уговорената и начислена върху главницата надбавка, представляваща печалба на кредитодателя /договорна лихва/ - 551,72 лв., т.е. общо сума в размер на 2850,72 лв., при условията и по начина, визирани в договора, за срок от 24 месеца, на 24 броя равни месечни погасителни вноски, всяка от които в размер от по 118,78 лв.

Преценявайки възраженията на особения представител на ответника за недействителност на процесния договор поради липсата на съгласие – на основание чл.26,ал.2,пр.2 от ЗЗД, както и възражение за недействителност на договора на основание чл.22 от ЗПК във вр. чл.10,ал.1 от ЗПК и чл.11,ал.1,т.10 и т.12 от ЗПК, съдът намира същите за неоснователни и неподкрепени от приетите писмени доказателства.

Действително, процесният договор по своята правна характеристика отговаря на договор за потребителски кредит по смисъла на чл.9,ал.1 от ЗПК, поради което спрямо правоотношението намират приложение нормите на специалния закон, а по аргумент от чл.24 от ЗПК – и уредбата на неравноправните клаузи в потребителските договори (чл.143 – 148 от ЗЗП). В разглеждания случай, доколкото кредитополучателят е физическо лице - ползвател на предоставена финансова услуга, той има качеството потребител по смисъла на § 13,т.1 от ДР на ЗЗП, съответно клаузите на сключения между него и ищеца договор за кредит подлежат на проверка за действителност. Съдът намира, че предявените възражения не почиват на доказателствата по делото, тъй като договорът за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, с № CREX-16565984 оторизационен код a96taex от 27.11.2018г., е подписан за кредитора „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД от посоченото в договора лице /А.А.Б./, както и от ответника К. – в качеството му на кредитополучател, и валидността на договора произтича от това, че той носи подписите на страните по него и тези подписи не са оспорени. Оспорването на валидността на договора от страна на особения представител ответника досежно наличието на съгласие за сключването му от ищеца е необосновано. Тъй като ищецът твърди, че е обвързан от процесния договор, той не оспорва качеството на лицето, което го е подписало от негово име, и претендира суми по този договор, поради което в случая не може да се приеме, че договорът е нищожен поради липса на съгласие за сключването му от страна на кредитора. Самото позоваване на договора от страна на кредитора е достатъчно, за да се счита, че той приема извършените от негово име действия, дори и да не са налице конкретни доказателства за обема на представителна власт на лицето, което е подписало договора от негово име. Видно от данните по делото, не е наведено възражение за липса на представителна власт у лицето, подписало договора от страна на търговеца- юридическо лице, от чието име той е сключен. Напротив, приетите по делото писмени доказателства и заключението на неоспорената от страните СИЕ, подкрепят твърденията на ищеца и обосновават извод, че е налице валидно сключен договор за потребителски паричен кредит. Цитираните писмени доказателства удостоверяват по делото и фактите, че договорът е сключен в писмена форма, подписан е и подписът на нито една от страните не е оспорен, ответникът е получил предоставения му от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД“ потребителски кредит, като фактически сумата, отпусната от кредитора, е реално преведена на търговеца, предоставил на ответника закупената от него стока, след което ответникът е извършвал и плащания за погасяване на предоставения му кредит /в този смисъл е Решение № 398/18.11.2020г. по в.гр.дело № 492/2020г. по описа на ВТОС/.

На следващо място, приетите писмени доказателства установяват и фактите, че договорът за потребителски кредит е сключен в писмена форма, на хартиен носител, по ясен и разбираем начин, като видимо всички елементи на договора са представени с еднакъв по вид, формат и размер шрифт – не по-малък от 12, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора, съгласно чл.10,ал.1 от ЗПК, като договорът съдържа по ясен и разбираем начин за потребителя подробна информация за вида на предоставения кредит, срока на кредита, общия размер на кредита и условията за усвояването му, лихвения

процент по кредита, условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, а реда за прекратяване на договора е визиран подробно в приложимите условия по договора, приети от кредитополучателя С.К. на 07.12.2018г. Поради това, в случая не може да се обоснове извод, че процесният договор договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX-16565984 оторизационен код a96taex от 27.11.2018г., се явява недействителен по смисъла на чл.22 от ЗПК, поради неспазване на изискванията на чл.10,ал.1 от ЗПК и чл.11,ал.1,т.7-12 и 20 и ал.2 от ЗПК.

Предвид изложено дотук и въз основа на заключението на приетата СИЕ, безспорно се установява, че договорът е изпълняван и от двете страни, като след 19.06.2019г. ответникът К. е престанал да изпълнява задължението си за внасяне на съответната погасителната месечна вноски, с цел - възстановяването на сумата, предоставена му по процесния кредит. От заключението на приетата по делото СИЕ, неоспорена от ответната страна, се установява, че кредитополучателят К. е извършил плащания по процесния договор в общ размер от 712,68 лв., с които кредиторът е отчетел погасяване на 6 месечни поредни вноски, всяка в размер на 118,78 лв., включваща главница и договорна лихва. При тези факти, в случая се обосновава извод, че ответникът не е изпълнил изцяло задължението си да заплати на кредитора „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД пълния размер на следващите договорени поредни 16 броя месечни погасителни вноски /от № 7 до № 22 вкл./, по горепосочения договор, към датата на подаване на заявлението /28.10.2020г./, нито пълния размер на следващите договорени поредни 2 броя месечни погасителни вноски /от № 23 до № 24 вкл./, дължими по горепосочения договор към датата на подаване на настоящата искова молба в съда /25.01.2021г./, като падежът на последната погасителна вноска е настъпил на 20.12.2020г., при което длъжникът е изпаднал в забава, а претендираните от ищеца парични вземания за главница и договорна лихва са ликвидни и изискуеми към момента на приключване на съдебното дирене в първата инстанция.

На следващо място, приетите писмени доказателства и заключението на неоспорената СИЕ сочат също, че падежът на последната погасителна вноска не е настъпил /20.12.2020г./ към датата на депозиране на заявлението по чл.410 от ГПК в съда /28.10.2020г./, поради което не може да се приеме, че претендираните парични вземания за главница и договорна лихва са ликвидни и изискуеми в пълния им размер към датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК в съда. В тази връзка, основателни се явяват възраженията на особения представител, че предсрочната изискуемост, на която ищецът се позовава, претендирайки установяване дължимостта на всички парични вземания по процесния договор в пълния им размер, не настъпва автоматично, а е необходимо кредиторът да е уведомил длъжника за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, и то преди подаването на заявлението по чл.410 от ГПК, което волеизявление да е достигнало до длъжника. Видно от приетите по настоящото дело писмени доказателства, въпреки възложената върху него доказателствена тежест, до приключване на съдебното дирене ищецът – кредитор не ангажира никакви годни

доказателства за удостоверяване на факта, че приложената към исковата молба последна покана до С.К. от дата 21.05.2020г. е изпратена и е връчена на ответника, по какъв начин и на коя дата е осъществено това връчване. Поради това, в случая не може да се приеме за доказано, че ищецът - кредитор е уведомил надлежно длъжника К. за обявяване на кредита за предсрочно изискуем в пълния му размер, и то преди подаването на заявлението по чл.410 от ГПК /28.10.2020г./, което волеизявление да е достигнало до длъжника.

Според разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 8/2017 от 02.04.2019г. по тълкувателно дело № 8/2017г. по описа на ОСГТК на ВКС, обаче, решението на съда трябва да отразява правното положение между страните по делото, каквото е то в момента на приключване на съдебното дирене. Това задължава съда да вземе предвид и фактите настъпили след предявяването на иска, ако те са от значение за спорното право, било защото го пораждат или защото го погасяват - например ищецът придобива спорното право след предявяването на иска, притезанието става изискуемо в течение на делото, ответникът плаща или прихваща след предявяването на иска. Преценката на съда за основателността на иска следва да бъде направена с оглед материалноправното положение в деня на приключване на съдебното дирене в съответната инстанция /първа или въззивна/, а не в деня на предявяване на иска. Поради това съдът следва да вземе предвид и фактите, настъпили след предявяването на иска, както го задължава разпоредбата на чл.235,ал.3 от ГПК. Специфичните особености на производството по реда на чл.422,ал.1 от ГПК, а именно изискването за идентичност на основанието и размера на вземането, заявени в заповедното производство и основанието и размера на вземането по предявения иск, не налагат извод, че съществуването на вземането към момента на подаването на заявлението по чл.417 от ГПК или по чл.410 от ГПК е задължителна предпоставка за уважаването на иска по този ред. Искове за установяване на съществуването на права към минал момент са допустими само в изрично предвидените от закона случаи. Уредбата на заповедното производство не съдържа изрична разпоредба, предвиждаща, че с иска по реда на чл.422 от ГПК се установява съществуването на вземането към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Поради това съдът в производството по реда на чл.422,ал.1 от ГПК не е обвързан от фактическото положение към датата на подаване на заявлението /т.1 на Тълкувателно решение № 8/2017 от 02.04.2019г. по тълкувателно дело № 8/2017г. по описа на ОСГТК на ВКС/. Също съгласно задължителните разяснения, дадени в т.9 на Тълкувателно решение № 4/18.06.2014г. по тълкувателно дело № 4/2013г. по описа на ОСГТК на ВКС, в производството по чл.422 от ГПК, респ. чл.415 от ГПК, съществуването на вземането по издадена заповед за изпълнение се установява към момента на приключване на съдебното дирене в исковия процес, като в това производство нормата на чл.235,ал.3 от ГПК намира приложение по отношение на фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до приключване на съдебното дирене в производството по иска, предявен по реда на чл.415,ал.4 във вр. ал.1,т.1 от ГПК.

Въз основа на приетите по делото писмени доказателства, в случая се обосновава извод, че след като длъжникът не е получил изявлението на кредитора, отправено с последна

покана от 21.05.2020г., то не е настъпила предсрочна изискуемост, съобразно указанията, дадени в т.18 на Тълкувателно решение № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, че предсрочната изискуемост настъпва от датата, на която волеизявлението на банката, че счита кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника. Същевременно обаче, на 20.12.2020г. е настъпил крайният падеж на вземанията. В този случай, съгласно задължителната съдебна практика – т.1 от Тълкувателно решение № 8/2017 от 02.04.2019г. по тълк. д. № 8/2017 г. на ОСГТК на ВКС, е допустимо предявеният по реда на чл.422,ал.1 от ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост да бъде уважен само за вноските с настъпил падеж, ако предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ. Предявеният по реда на чл.422,ал.1 от ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост може да бъде уважен за вноските с настъпил падеж към датата на формиране на силата на пресъдено нещо, въпреки че предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл.417 от ГПК. Заедно с това, ВКС излага в мотивите на решението, че дори когато в производството не бъде доказано, че претендираното вземане е изцяло изискуемо поради предявената предсрочна изискуемост, то не може изцяло да се отрече съществуването на вземането и да бъде отхвърлен изцяло искът при безспорно установено неизпълнение на същото това вземане по отношение на вече падежираните вноски.

Преценявайки приетите писмени доказателства и заключението на неоспорената от страните СИЕ, както и фактите, настъпили след предявяването на иска, които са от значение за спорното право, съгласно чл.235,ал.3 от ГПК, съдът намира за безспорно установено настъпването на падежа и на последната погасителна месечна вноска, дължима на 20.12.2020г., съгласно погасителния план към договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX-16565984 оторизационен код a96taex от 27.11.2018г., както и пълно неизпълнение на вече падежирали 18 броя месечни вноски от № 7 до № 24 включително, на обща стойност 2138.04 лв. След като всички вноски по процесния договор са падежирали - някои преди подаване на заявлението по чл.410 от ГПК (поредни месечни вноски от № 7 до № 22 вкл.), а останалите – след това (поредни месечни вноски от № 23 до № 24 вкл.), то всички са дължими по горепосочения договор към датата на подаване на настоящата искова молба в съда /25.01.2021г./ и към приключване на съдебното дирене в първата инстанция, и ответникът дължи връщане на заетата сума в пълния ѝ размер. Претенциите за установяване дължимостта на неплатените на съответните падежи главница и договорна лихва се явяват основателни и следва да бъдат уважени в пълните предявени размери, установени и от заключението на приетата СИЕ.

Предвид изложеното по-горе, безспорно се установява по делото, че ответникът не е изплатил своевременно – на определените в договора падежи, на ищеца дължимите суми за главница в общ размер от 1830,95 лв., при което е изпаднал в забава и дължи в полза на

ищеца обезщетение за забавено изпълнение в общ размер от 189,44 лв., начислено от кредитора за периода от 20.08.2019г. до 12.10.2020г., видно от приетата и неоспорена от страните СИЕ.

Не на последно място, въпреки възложената върху него доказателствена тежест досежно установяването на тези факти, до момента на приключване на съдебното дирене по делото ответникът нито твърди, нито ангажира годни доказателства, които да удостоверяват той да е изпълнил задължението си за заплащане на кредитора „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД на неизплатените суми по процесния договор, нито начисленото обезщетение за забава на плащанията в размер от 189,44 лв.

Предвид изложените по-горе съображения, съдът приема за безспорно установено съществуването на парични вземания на ищеца „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., с адрес на управление : Франция, гр. Париж, бул. «Осман» № 1, представлявано от Л.Д. и Л.В., чрез «БНП Париба Пърсънъл Файненс» С.А., клон България, против ответника С. М. К., както следва : за сумата от 1830,95 лв. - неизплатена главница по процесния договор, крайният падеж на която е настъпил след депозирание на заявлението по чл.410 от ГПК в съда /28.10.2020г./ - на 20.12.2020г., сумата от 307.09 лева – неизплатена договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 20.07.2019г. до 20.12.2020г., сумата от 189.44 лв. - мораторна лихва за периода от 20.08.2019г. до 12.10.2020г., както и за акцесорното вземане за законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда - 28.10.2020г. до окончателното ѝ плащане, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 264/29.10.2020г. по ч. гр. дело № 1674/2020г. по описа на ГОРС. Поради това, исковите за установяване на горепосочените парични вземания се явяват основателни и доказани и следва да бъдат уважени изцяло.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълкувателно дело № 4/2013г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл.415,ал.1 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Предвид изложеното по-горе и на основание чл.78,ал.1 от ГПК, основателна се явява и следва да бъде уважена и претенцията на ищеца за присъждане на направените в настоящото съдебно производство съдебни разноски за доплатена държавна такса /126,69 лв./, за платено възнаграждение на вещо лице /160 лв./, за възнаграждение на особен представител на ответника /392,92 лв./ и за юрисконсултско възнаграждение /100 лв./, общо в размер на 619,61 лв., както и в частта ѝ за присъждане в негова полза на сумата 46,55 лв., представляваща платена държавна такса, и сумата от 50 лв., представляваща разноски за платено юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство, общо 96,55 лв., които съдът следва да възложи в тежест на ответника, съразмерно на уважената част от исковите, т.е. изцяло.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **С. М. К. с ЕГН *******, с адрес : град Г.О. ул..., **че дължи на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС” С.А.**, с адрес на управление : Франция, гр. Париж, бул. «Осман» № 1, представлявано от Л.Д. и Л.В., чрез **«БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС» С.А., клон България**, със седалище и адрес на управление : град София, ж.к. «Младост» 4, Бизнес Парк София, сграда 14, представлявано от законния си представител **Д. Д., СУМАТА от 1830,95 лв. (хиляда осемстотин и тридесет лева и деветдесет и пет стотинки)**, представляваща неплатена главница по договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX-16565984 оторизационен код a96taex от 27.11.2018г., крайният падеж на която е настъпил на 20.12.2020г. - след депозирание на заявлението по чл.410 от ГПК в съда /28.10.2020г./, заедно със **законната лихва върху тази сума**, считано от датата на подаване на заявлението – 28.10.2020г. до окончателното ѝ изплащане, **СУМАТА от 307,09 лв. (триста и седем лева и девет стотинки)**, представляваща неплатена възнаградителна лихва за периода от 20.07.2019г. до 20.12.2020г., по договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX-16565984 оторизационен код a96taex от 27.11.2018г., крайният падеж на която е настъпил на 20.12.2020г. - след депозирание на заявлението по чл.410 от ГПК в съда /28.10.2020г./, както и **СУМАТА от 189,44 лв. (сто осемдесет и девет лева и четиридесет и четири стотинки)**, представляваща обезщетение за забава /мораторна лихва/ за периода от 20.08.2019г. до 12.10.2020г., по договор за потребителски кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта CREX-16565984 оторизационен код a96taex от 27.11.2018г., за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 264/29.10.2020г. по ч. гр. дело № 1674/2020г. по описа на ГОРС.

ОСЪЖДА С. М. К. с ЕГН *****, с адрес : град Г.О. ул..., **ДА ЗАПЛАТИ** на **„БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС” С.А.**, с адрес на управление : Франция, гр. Париж, бул. «Осман» № 1, представлявано от Л.Д. и Л.В., чрез **«БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС» С.А., клон България**, със седалище и адрес на управление : град София, ж.к. «Младост» 4, Бизнес Парк София, сграда 14, представлявано от законния си представител **Д. Д., СУМА** в размер на **619,61 лв. (шестстотин и деветнадесет лева и шестдесет и една стотинки)**, представляваща направените в исковото производство съдебни разноски за доплатена държавна такса /126,69 лв./, за платено възнаграждение на вещо лице /160 лв./, за възнаграждение на особен представител на ответника /392,92 лв./ и за юрисконсултско възнаграждение /100 лв./, както и **СУМА** в размер на **96,55 лв. (деветдесет и шест лева и петдесет и пет стотинки)**, представляваща направените в заповедното производство съдебни разноски за платена държавна такса /46,55 лв./ и за юрисконсултско възнаграждение /50 лв./, по банкова сметка с IBAN: ..., Ситибанк Европа АД, клон България.

Решението подлежи на въззивно обжалване от страните, в двуседмичен срок от

връчването му, пред Великотърновски окръжен съд.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____